

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av vissa lagar om utövning av yrken inom hälso- och sjukvården

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om utövning av läkaryrket, lagen om utövning av tandläkaryrket, lagen om utövning av provisors- och farmaceutyrket, lagen om utövande av optikeryrket, lagen om utövning av tandteknikeryrket och lagen om utövning av sjukvårdsyrke ändras i enlighet med det avtal om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som har ingåtts. De föreslagna stadgandena motsvarar EG-bestämmelserna om erkännande av examensbevis och samordning av villkoren för yrkesutövning. Avsikten med dessa bestämmelser är att främja personers fria rörlighet

genom att de stadganden som gäller utövning av yrken inom hälso- och sjukvården samordnas samt genom att en medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får rätt att få sin utbildning och yrkeserfarenhet erkänd i den stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet dit han flyttar för att vara verksam som arbetstagare eller självständig yrkesutövare.

Lagarna avses träda i kraft samtidigt som avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Avsikten är att om ikraftträdandet stadgas genom förordning.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
ALLMÄN MOTIVERING	3	1. Lag om ändring av lagen om utövning av läkaryrket	17
1. Propositionens samhälleliga betydelse	3	2. Lag om ändring av lagen om utövning av tandläkaryrket	18
3 1.1. Mål	3	3. Lag om ändring av 2 och 3 §§ lagen om utövning av provisors- och farmaceutycket .	19
1.2. Medel	3	4. Lag om ändring av 2 § lagen om utövande av optikeryrket	20
2. Nuläget och ärendets beredning	4	5. Lag om ändring av 1 a § lagen om utövning av tandteknikeryrket	21
2.1. Nuläget	4	6. Lag om ändring av lagen om utövning av sjukvårdsyrke	22
2.1.1. Europeiska gemenskapernas rättsakter	4	BILAGA	24
2.1.2. Lagstiftningen om utövning av yrken inom hälso- och sjukvården ..	6	Parallelltexter	24
2.2. Beredningsskeden och beredningsmaterial .	8	1. Lag om ändring av lagen om utövning av läkaryrket	24
2.2.1. Beredningsorgan	8	2. Lag om ändring av lagen om utövning av tandläkaryrket	26
2.2.2. Remissinstanser	8	3. Lag om ändring av 2 och 3 §§ lagen om utövning av provisors- och farmaceutycket .	28
3. Propositionens verkningar i fråga om organisation, personal och ekonomi	8	4. Lag om ändring av 2 § lagen om utövande av optikeryrket	29
4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	8	5. Lag om ändring av 1 a § lagen om utövning av tandteknikeryrket	31
DETALJMOTIVERING	9	6. Lag om ändring av lagen om utövning av sjukvårdsyrke	32
1. Motivering till lagförslagen	9		
1.1. Lagen om utövning av läkaryrket	9		
1.2. Lagen om utövning av tandläkaryrket ..	10		
1.3. Lagen om utövning av provisors- och farmaceutycket	11		
1.4. Lagen om utövande av optikeryrket	12		
1.5. Lagen om utövning av tandteknikeryrket .	13		
1.6. Lagen om utövning av sjukvårdsyrke ...	15		
2. Närmare stadganden och bestämmelser ...	17		
3. Ikraftträdande	17		
LAGAR	17		

ALLMÄN MOTIVERING

1. Propositionens samhälleliga betydelse

1.1. Mål

Avsikten med regeringens proposition är att anpassa stadgandena i lagen om utövning av läkaryrket (562/78), lagen om utövning av tandläkaryrket (563/78), lagen om utövning av provisors- och farmaceutyrket (1275/87), lagen om utövande av optikeryrket (429/60), lagen om utövning av tandteknikeryrket (220/64) och lagen om utövning av sjukvårdsyrke (554/62) så att de motsvarar Europeiska gemenskapernas (EG) bestämmelser om erkännande av examensbevis och villkoren för yrkesutövning på det sätt som det avtal om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) som har ingåtts förutsätter.

Avsikten är att främja personers fria rörlighet genom att de stadganden och föreskrifter som gäller utövning av yrken inom hälso- och sjukvården samordnas samt genom att medborgare i andra stater inom EES får rätt att få sin utbildning och yrkeserfarenhet erkänd i den stat inom EES dit han flyttar för att vara verksam som arbetstagare eller självständig yrkesutövare.

Av de EG-direktiv som gäller erkännande av examina och villkor för yrkesutövning är det direktivet om generell ordning för erkännande av högskoleexamina (89/48/EEG, nedan examensbevisdirektivet) samt de specialdirektiv om erkännande av examina inom hälso- och sjukvården som gäller läkarexamen (75/362/EEG), tandläkarexamen (78/686/EEG), sjukskötarexamen (77/452/EEG) och barnmorskeexamen (80/154/EEG) samt provisorsexamen (85/433/EEG), nedan läkardirektivet, tandläkardirektivet, sjukskötardirektivet, barnmorskedirektivet, provisorordirektivet, jämte ändringar som föranleder behov att ändra den lagstiftning som gäller utövning av yrken inom hälso- och sjukvården. För varje nämnd yrkesutövargrupp har det utfärdats två specialdirektiv. I det ena direktivet fastställs de minimikrav som gäller utbildningens art och omfattning och i det andra bestäms på vilka villkor det ömsesidiga erkännandet av examina skall ske mellan av-

talsparterna. Dessutom föranleder direktivet om särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare (86/457/EEG), nedan allmänpraktikdirektivet, behov att ändra lagstiftningen.

1.2. Medel

Med anledning av EES-avtalet föreslås att lagen om utövning av läkaryrket, lagen om utövning av tandläkaryrket, lagen om utövning av provisors- och farmaceutyrket, lagen om utövande av optikeryrket, lagen om utövning av tandteknikeryrket och lagen om utövning av sjukvårdsyrke ändras så, att social- och hälso-styrelsen på ansökan beviljar den som är medborgare i en stat som hör till EES och som på grundval av sin utbildning i någon stat inom EES har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis över en avlagd examen som motsvarar en examen som leder till något av de ovan nämnda yrkena och som avses i EG-direktiven, rätt att som legitimerad eller i en särskild matrikel införd yrkesutövare, antingen i någon annans tjänst eller självständigt, utöva ett ovan nämnt yrke. En sådan medborgare i en stat inom EES skall således ha samma rätt att utöva yrket som en legitimerad eller i en matrikel införd finsk medborgare som har avlagt examen i Finland. Eftersom det kan hända att den utbildning som en medborgare i en stat inom EES har genomgått och som leder till hälsovårdar-, röntgenskötar-, laboratorieskötar-, fysioterapeut-, ergoterapeut-, tandhygienist-, optiker- eller tandteknikeryrket, vilka omfattas av examensbevisdirektivet, eller innehållet i yrkesaktiviteterna uppvisar väsentliga olikheter, förutsätts för uppnående av yrkeskompetens i ett sådant fall utöver avlagd examen eventuellt en prøvotid eller ett lämplighetsprov. Världmedlemsstaten får också kräva yrkeserfarenhet, om omfattningen av den utbildning som krävs för den examen som sökanden har avlagt är ett år kortare än den som krävs i världmedlemsstaten. Enligt examensbevisdirektivet skall sökanden ges rätt att välja mellan en prøvotid och ett lämplighetsprov.

2. Nuläget och ärendets beredning

2.1. Nuläget

2.1.1. Europeiska gemenskapernas rättsakter

Rådets direktiv om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande yrkesutbildning på högre nivå som omfattar minst tre års studier (89/48/EEG)

Avsikten med examensbevisdirektivet är att inom EES underlätta rörligheten för personer som har avlagt högskoleexamen eller någon annan examen efter ungdomsstadiet så, att deras utbildning erkänns och de kan arbeta som självständiga yrkesutövare eller i annans tjänst i en annan stat inom EES. Direktivet inverkar inte på den rätt EES-staterna har att på det sätt de önskar fastställa nationella behörighetskrav för de yrken för vilkas utövande EG inte har utfärdat några bestämmelser.

Direktivet skall gälla för varje medborgare i en stat som hör till EES. Det gäller rätten att utföra alla sådana reglerade yrkesuppgifter för vilka krävs avlagd högskoleexamen efter minst tre års studier eller examen efter ungdomsstadiet.

Om en värdmedlemsstat som villkor för yrkesutövning kräver avlagd examen efter minst tre års utbildning efter ungdomsstadiet, skall en medborgare i en stat som hör till EES ges tillstånd att utöva detta yrke på samma villkor som gäller för värdmedlemsstatens medborgare, om han i en annan stat som hör till EES efter minst tre års utbildning efter ungdomsstadiet har avlagt en examen som berättigar till motsvarande yrkesverksamhet och dessutom fullgjort yrkespraktik, om detta är ett villkor för uppnående av yrkeskompetens. Rätt att utöva yrke uppkommer också på grundval av en examen som har avlagts utanför EES och som erkänns av en annan stat som hör till EES, förutsatt att personen i fråga har utövat yrket i tre år i en stat som erkänner examen och hör till EES. Om examen har avlagts i en sådan stat inom EES som inte reglerar detta yrke, kan värdmedlemsstaten kräva att personen i fråga har utövat yrket i två år på heltid under de närmast föregående tio åren.

Om den utbildning som sökanden har genomgått är minst ett år kortare än den som krävs i värdmedlemsstaten, får värdmedlemsstaten av den sökande också kräva högst fyra års yrkeserfarenhet eller, om innehållet i yrkes-

utbildningen eller yrkesaktiviteterna uppvisar väsentliga olikheter, som villkor för yrkesutövande kräva att han genomgår ett lämplighetsprov eller slutför en prøvotid på högst tre år. Den sökande skall i allmänhet ha rätt att välja mellan ett lämplighetsprov och en prøvotid. Värdmedlemsstaten får föreskriva ett lämplighetsprov, om yrkesutövningen kräver exakt kunskap om landets lagstiftning.

Den generella ordningen för erkännande av högskoleexamina gäller inte de branscher för vilka EG särskilt har utfärdat specialdirektiv om erkännande av examina. Sådana specialdirektiv finns om läkar-, sjukskötar-, tandläkar-, barnmorske- och provisorsexamen. Avsikten med specialdirektiven är att främja dessa yrkesutövares fria rörlighet inom medlemsstaternas territorium så, att en medborgare i en stat inom EES, som har avlagt en examen som nämns i direktiven och slutfört den yrkespraktik som eventuellt krävs, har rätt att utöva sitt yrke också i andra länder som hör till EES. I specialdirektiven nämns de examina som erkännandet gäller.

Rådets direktiv om ömsesidigt erkännande av utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis för läkare inklusive åtgärder för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster (75/362/EEG), jämte ändringar

Läkardirektivet gäller rätten att vara verksam som läkare. Direktivet gäller både läkare som är i annans tjänst och läkare som arbetar som självständiga yrkesutövare. Avsikten med direktivet är att främja läkares fria rörlighet inom medlemsstaternas territorium.

Enligt direktivets artikel 2 skall varje medlemsstat erkänna de utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater i enlighet med artikel 1 i direktivet om samordning av bestämmelserna i lagar och andra författningar om verksamhet som läkare, nedan läkarsamordningsdirektivet, (75/363/EEG) genom att ge dessa bevis, när det gäller rätten att som självständigt verksam yrkesutövare påbörja och utöva verksamhet som läkare, samma innebörd inom sitt territorium som dem som medlemsstaten själv utfärdar.

Ovan nämnda utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis finns uppräknade i artikel 3 i läkardirektivet.

I direktivets artikel 4 och 5 ingår bestämmelser om erkännande av sådana utbildnings- och

examensbevis och andra kompetensbevis för specialister som är gemensamma för samtliga medlemsstater eller för två eller flera medlemsstater. Dessa kompetensbevis tilldelas medborgare i medlemsstaterna av andra medlemsstater i enlighet med artikel 2, 3, 4 och 8 i läkarsamordningsdirektivet och de finns uppräknade i artikel 5 och 7 i läkardirektivet.

I läkardirektivet ingår dessutom bestämmelser för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster när det gäller verksamhet som läkare.

Rådets direktiv om särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare (89/48/EEG)

Enligt allmänpraktikdirektivet skall varje medlemsstat inom EES införa särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare som skall omfatta minst två år och ha en praktisk inriktning. Enligt direktivet blir denna utbildning obligatorisk senast den 1 januari 1995 för att allmänpraktiserande läkare skall ha rätt att utöva verksamhet inom ramen för medlemsstatens socialskyddssystem. Den särskilda utbildningen får påbörjas först efter genomgången och godkänd minst sexårig grundutbildning för läkare.

Rådets direktiv om ömsesidigt erkännande av utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis för tandläkare inklusive åtgärder för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster (78/686/EEG), jämte ändringar

Tandläkardirektivet gäller rätten att vara verksam som tandläkare. Direktivet gäller både tandläkare som är i annans tjänst och tandläkare som arbetar som självständiga yrkesutövare. Avsikten med direktivet är att främja tandläkares fria rörlighet inom medlemsstaternas territorium.

Enligt direktivets artikel 2 skall varje medlemsstat erkänna de utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis för tandläkare som tilldelas medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater i enlighet med artikel 1 i direktivet om samordning av bestämmelserna i lagar och andra författningar om verksamhet som tandläkare (78/687/EEG), nedan tandläkarsamordningsdirektivet, genom att ge dessa bevis, när det gäller rätten att påbörja och utöva verksamhet som tandläkare, samma innebörd inom sitt territorium som dem som medlemsstaten själv utfärdar. Ovan nämnda

utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis finns uppräknade i artikel 3 i tandläkardirektivet.

I direktivets artikel 4 ingår bestämmelser om erkännande av sådana utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis för specialister som är gemensamma för två eller flera medlemsstater. Dessa kompetensbevis tilldelas medborgare i medlemsstaterna av andra medlemsstater i enlighet med artikel 2 och 3 i tandläkarsamordningsdirektivet och de finns uppräknade i artikel 5 i tandläkardirektivet.

I direktivet ingår dessutom bestämmelser för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster när det gäller verksamhet som tandläkare.

Rådets direktiv om ömsesidigt erkännande av utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård inklusive åtgärder i syfte att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster (77/452/EEG), jämte ändringar

Sjuksköterdirektivet gäller rätten att vara verksam som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård. Direktivet gäller både sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård som arbetar i annans tjänst och sådana som är verksamma som självständiga yrkesutövare. Avsikten med direktivet är att främja sådana sjuksköterskors fria rörlighet inom medlemsstaternas territorium.

Enligt direktivets artikel 2 skall varje medlemsstat erkänna de utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater i enlighet med artikel 1 i direktivet om samordning av bestämmelserna i lagar och andra författningar om verksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård (77/453/EEG), nedan sjuksköterssamordningsdirektivet, genom att ge dessa bevis, när det gäller rätten att som självständigt verksam yrkesutövare påbörja och utöva verksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, samma innebörd inom sitt territorium som dem som medlemsstaten själv utfärdar. Ovan nämnda utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis finns uppräknade i artikel 3 i sjuksköterdirektivet.

I direktivet ingår dessutom bestämmelser för att underlätta det faktiska utövandet av etab-

leringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård.

Rådets direktiv om ömsesidigt erkännande av utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis för barnmorskor inklusive åtgärder för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster (80/154/EEG), jämte ändringar

Barnmorskedirektivet gäller rätten att vara verksam som barnmorska. Direktivet gäller både barnmorskor som arbetar i annans tjänst och barnmorskor som är verksamma som självständiga yrkesutövare. Avsikten med direktivet är att främja barnmorskors fria rörlighet inom medlemsstaternas territorium.

Enligt direktivets artikel 2 skall varje medlemsstat erkänna de utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater i enlighet med artikel 1 i direktivet om samordning av bestämmelserna i lagar och andra författningar om rätten att påbörja och utöva verksamhet som barnmorska (80/155/EEG), nedan barnmorskessamordningsdirektivet. Ovan nämnda utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis finns uppräknade i artikel 3 i barnmorskedirektivet. Kompetensbevisen skall också uppfylla de minimikrav som nämns i det sistnämnda direktivet och dessutom något av de villkor som nämns i strecksatsen i direktivets artikel 2.1. Enligt direktivets artikel 2.2. skall varje medlemsstat ge de kompetensbevis som den erkänner samma innebörd inom sitt territorium som dem som den själv utfärdar.

I direktivet ingår dessutom bestämmelser för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster när det gäller verksamhet som barnmorska.

Rådets direktiv om ömsesidigt erkännande av utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis i farmaci inklusive åtgärder för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten när det gäller viss farmaceutisk verksamhet (85/433/EEG), jämte ändringar

Provisordirektivet gäller sådan verksamhet som, när det gäller rätten att påbörja och utöva den, i en eller flera medlemsstater är underkastad villkor, som rör yrkeskompetensen, och som står öppen för de personer som innehar något av de utbildnings- eller examensbevis eller andra kompetensbevis som avses i artikel

4. Direktivet gäller både personer som arbetar i annans tjänst och personer som är verksamma som självständiga yrkesutövare. Avsikten med direktivet är att främja dessa personers fria rörlighet inom medlemsstaternas territorium.

Enligt direktivets artikel 2 skall varje medlemsstat erkänna de utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater i enlighet med artikel 2 i direktivet om samordning av bestämmelserna i lagar och andra författningar om viss farmaceutisk verksamhet (85/432/EEG), nedan farmacisamordningsdirektivet, genom att ge dessa bevis, när det gäller rätten att påbörja och utöva sådan verksamhet, samma innebörd inom sitt territorium som dem som medlemsstaten själv utfärdar och som nämns i artikel 4.

I direktivet ingår också bestämmelser om åtgärder för att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten inom viss farmaceutisk verksamhet.

2.1.2. Lagstiftningen om utövning av yrken inom hälso- och sjukvården

I den lagstiftning som gäller utövning av yrken inom hälso- och sjukvården är ett villkor för rätten att utöva ett yrke i allmänhet finskt medborgarskap eller också prioriteras finskt medborgarskap. Utlänningars rätt att utöva ett yrke är i regel beroende av tillstånd. De nordiska länderna har ingått en överenskommelse om en gemensam nordisk arbetsmarknad för 18 yrken inom hälso- och sjukvården. Enligt lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om godkännande av vissa yrkesgrupper för verksamhet inom hälso- och sjukvården och veterinärväsendet samt om tillämpningen av överenskommelsen (670/83) kan nordiska medborgare under vissa förutsättningar vara verksamma som legitimerade eller godkända yrkesutövare i Finland, om de i Danmark, Norge eller Sverige har rätt att vara verksamma i något av följande yrken: läkare, tandläkare, sjukskötare, provisor, fysioterapeut, ergoterapeut, barnmorska, hälsovårdare, optiker, farmaceut, röntgenskötare, mentalvårdare, tandhygienist, tandskötare, tandtekniker och primärskötare. Island har anslutit sig till överenskommelsen i fråga om 11 yrken.

Lagen om utövning av läkaryrket

Om rätt att utöva läkaryrket stadgas i lagen om utövning av läkaryrket (562/78). Enligt 6 § 2 mom. (65/91) får social- och hälsostyrelsen på ansökan och på de villkor som den bestämmer bevilja den som är medborgare i ett annat nordiskt land rätt att vara verksam som legitimerad läkare eller specialist inom landskapet Åland. Enligt 6 § 3 mom. (65/91) får en utlänning, som har avlagt medicinsk grundexamen och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper, av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer beviljas rätt att vara verksam som läkare eller tillstånd för uppgifter som kräver specialisträttighet eller rätt att vara verksam som legitimerad läkare.

Lagen om utövning av tandläkaryrket

Om rätt att utöva tandläkaryrket stadgas i lagen om utövning av tandläkaryrket (563/78). Enligt 6 § 2 mom. (66/91) får social- och hälsostyrelsen på ansökan och på de villkor som den bestämmer bevilja den som är medborgare i ett annat nordiskt land rätt att vara verksam som legitimerad tandläkare eller specialist inom landskapet Åland. Enligt 6 § 3 mom. (66/91) kan en utlänning, som har avlagt odontologisk grundexamen och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper, av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer beviljas rätt att vara verksam som tandläkare eller tillstånd för uppgifter som kräver specialisträttighet eller rätt att vara verksam som legitimerad tandläkare.

Lagen om utövning av provisors- och farmaceutyrket

Om rätt att utöva provisorsyrket stadgas i lagen om utövning av provisors- och farmaceutyrket (1275/87). Enligt 3 § 2 mom. (83/91) kan social- och hälsostyrelsen bevilja en sådan medborgare i ett annat land som har avlagt provisorsexamen vid en högskola i Finland eller en motsvarande examen vid en högskola i utlandet, slutfört de tilläggsstudier som social-

och hälsostyrelsen anser nödvändiga och tjänstgjort vid ett apotek, en läkemedelsfabrik eller en läkemedelspartiaffär tillstånd att vara verksam som provisor i Finland på de villkor som social- och hälsostyrelsen bestämmer. Enligt 3 § 3 mom. (83/91) kan social- och hälsostyrelsen på de villkor som den bestämmer bevilja en sådan medborgare i ett annat nordiskt land som uppfyller de ovan nämnda kraven och som har rätt att vara verksam som provisor i något annat nordiskt land, rätt att vara verksam som legitimerad provisor inom landskapet Åland.

Lagen om utövande av optikeryrket

Om rätt att utöva optikeryrket stadgas i lagen om utövande av optikeryrket (429/60). I lagen ingår inga stadganden om utlänningars rätt att vara verksamma som optiker i Finland. Enligt lagens 2 § 3 mom. (70/91) har den som är medborgare i ett annat nordiskt land dock rätt att vara verksam som legitimerad optiker inom landskapet Åland på de villkor som social- och hälsostyrelsen bestämmer.

Lagen om utövning av tandteknikeryrket

Om rätt att utöva tandteknikeryrket stadgas i lagen om utövning av tandteknikeryrket (220/64). I lagen ingår inga stadganden om utlänningars rätt att vara verksamma som tandtekniker i Finland. Enligt lagens 1 a § (67/91) har den som är medborgare i ett annat nordiskt land dock rätt att vara verksam som tandtekniker inom landskapet Åland på de villkor som social- och hälsostyrelsen bestämmer.

Lagen om utövning av sjukvårdsyrke

Om rätt att utöva sjukvårdsyrke stadgas i lagen om utövning av sjukvårdsyrke (554/62). Rätten att utöva ett sjukvårdsyrke är inte bunden till medborgarskap enligt lagen. Enligt 1 § 3 mom. (68/91) kan social- och hälsostyrelsen på ansökan för införande i matrikeln över utövare av sjukvårdsyrke godkänna den som

utbildats någon annanstans än i Finland och som med ett betyg från en hälsovårdsläroanstalt visar sin kompetens att utöva sjukvårdsverksamhet som motsvarar utbildningen.

De sjukvårdsyrlen som avses i lagen är sjukskötare, hälsovårdare, barnmorska, fysioterapeut, ergoterapeut, tandhygienist, tandskötare, laboratorieskötare, röntgenskötare, primärskötare, hjälpskötare, barnskötare, mentalvårdare, sinnessjukvårdare, konditionsskötare, fotvårdare och medikalvaktmästare-ambulansförare.

2.2. Beredningsskeden och beredningsmaterial

2.2.1. Beredningsorgan

Förslaget har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. Det kommer att beredas ett separat förslag till ändringar som direktivet om särskild utbildning för allmän praktiserande läkare föranleder.

2.2.2. Remissinstanser

Förslaget har varit på remiss hos justitieministeriet, undervisningsministeriet, finansministeriet, social- och hälsostyrelsen, utbildningsstyrelsen, de kommunala centralorganisationerna, kommunala arbetsmarknadsverket, Akava ry, Toimihenkilö- ja Virkamiesjärjestöjen Keskusliitto TVK — Tjänstemannaorganisationernas Centralförbund TOC r.y., Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC/KAT r.f. och Suomen Teknisten Toimihenkilöjärjestöjen Keskusliitto STTK/STHL — Finlands Tekniska Funktionärsorganisationers Centralförbund FTFC/STHL r.y. I de remissvar som har kommit in har det ansetts att förslagen går i rätt riktning. Under beredningen har man också annars haft kontakt med undervisningsministeriet.

3. Propositionens verkningar i fråga om organisation, personal och ekonomi

Propositionen har inte några direkta verkningar i fråga om organisation eller antalet anställda i statens tjänst. För social- och hälsostyrelsen medför de direktiv som gäller yrken inom hälso- och sjukvården nya uppgifter som kan skötas genom en omfördelning av resurserna. Dessa uppgifter kan emellertid föranleda ökat behov av utbildning för personalen. Den större rörligheten bland yrkesutövarna inom hälso- och sjukvården förutsätter sannolikt också tilläggsutbildning på någon nivå. Arbetsgivarens ansvar för hur lämplig en yrkesutövare inom hälso- och sjukvården är för sin uppgift kommer uppskattningsvis att bli större än tidigare, t.ex. när det gäller språkkunskaperna. Betydelsen av ett samarbete mellan social- och hälsovårdsministeriets och undervisningsministeriets förvaltningsområden framhävs i synnerhet när det gäller att effektivt utnyttja sakkunskapen.

Dessutom kan det konstateras att ett arbete i syfte att reda ut frågan om utvecklande av den förvaltningsmässiga strukturen också pågår samtidigt.

Det internationella samarbetet i samband med utövning av yrken inom hälso- och sjukvården har beräknats medföra kostnader på ca 70 000 mark per år.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Eftersom propositionen är en följd av EES-avtalet är den direkt beroende av godkännandet av det nämnda avtalet.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lagen om utövning av läkaryrket

6 §. EG:s läkardirektiv förutsätter att varje medlemsstat skall erkänna de utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater i enlighet med läkarsamordningsdirektivet och som finns uppräknade i artikel 3 i det förstnämnda direktivet genom att ge dessa bevis, när det gäller rätten att som självständigt verksam yrkesutövare påbörja och utöva verksamhet som läkare, samma innebörd inom sitt territorium som de utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som medlemsstaten själv utfärdar och som nämns i artikel 3 i läkardirektivet.

De utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas över sådan behörighet avses i de nämnda direktiven motsvaras i Finland av intyg över avlagd medicine licentiat- och specialistexamen samt praktik (det s.k. orienterande skedet). Enligt EES-avtalet måste Finland erkänna den behörighet som en medborgare i en stat som hör till EES har uppgått genom den medicinska utbildning och den eventuella praktiskt inriktade utbildning eller praktik som han har genomgått eller fullgjort i något land inom samarbetsområdet och ge den samma innebörd som den behörighet som en finsk medborgare har uppnått i Finland. Eftersom behörighet att antingen självständigt eller i annans tjänst utöva läkaryrket förutsätter ställning som legitimerad läkare enligt 3 § lagen om utövning av läkaryrket och rätten att uppge sig vara specialist erhållande av specialisträttighet enligt lagens 4 §, förutsätter jämställdhet med finska medborgare att också sådana yrkesutövare från stater som hör till EES som har erhållit sin kompetens i en sådan stat får legitimation eller beviljas specialisträttighet.

Det föreslås därför att 6 § 2 mom. lagen om utövning av läkaryrket ändras så att social- och hälsostyrelsen på ansökan beviljar den som är medborgare i en stat som hör till EES, och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom EES i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständigt yrkesutövare utöva läkaryrket,

rätt att självständigt utöva läkaryrket såsom legitimerad läkare. Social- och hälsostyrelsen beviljar på motsvarande sätt den som är medborgare i en stat som hör till EES, och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom EES i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att vara verksam som specialist, i 4 § nämnd rätt att vara verksam som specialist inom de specialiteter som ingår i EES-avtalet (artikel 4 och 5 i läkardirektivet jämte senare ändringar). Det föreslagna stadgandet täcker också den verksamhet inom landskapet Åland som nämns i gällande 6 § 2 mom. I paragrafens 2 mom. föreslås också stadgat om utredningar som skall fugas till ansökan samt om maximitiden för behandling av en ansökan. Om en ansökan t.ex. måste kompletteras, räknas tiden från det den kompletterande utredningen har inkommit till social- och hälsostyrelsen.

Enligt 8 § lagen om utövning av läkaryrket kan behörighet att utöva läkaryrket såsom legitimerad läkare och specialisträttighet förvägras endast på sådan grund enligt vilken social- och hälsostyrelsen skulle kunna förklara att sökanden mister sin behörighet att utöva läkaryrket. Det föreslås att en hänvisning till lagens 8 § när det gäller grunderna för förvägran av nämnd rättighet tas in i det föreslagna stadgandet i 6 § 2 mom.

Enligt 6 § 3 mom. får en utlänning, som har avlagt medicinsk grundexamen och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper, av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer beviljas tillstånd för uppgifter som avses i 2 — 5 §§ eller rätt att vara verksam som legitimerad läkare. På grund av EES-avtalet kan stadgandet inte längre gälla en medborgare i en EES-stat som i en stat inom samarbetsområdet har avlagt medicine licentiatexamen eller en specialistexamen eller en examen som motsvarar dessa. Det föreslås att stadgandet preciseras till den del att det endast gäller medborgare i en sådan stat som inte hör till EES. Enligt momentet och på grund av EES-avtalet tillämpas vad som i lagen om utövning av läkaryrket stadgas om examen som en finsk medborgare har avlagt i utlandet

på motsvarande sätt på en sådan specialläkar-examen som i en till samarbetsområdet hörande stat har avlagts av en icke finsk medborgare i ESS och som inte ingår i ESS-avtalet samt på examen som denne har avlagt i en stat utanför EES.

I fråga om medborgare i Danmark, Norge och Sverige gäller enligt 6 § 5 mom. vad som stadgas särskilt. Stadgandet hänvisar till lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om godkännande av vissa yrkesgrupper för verksamhet inom hälso- och sjukvården och veterinärväsendet samt om tillämpningen av överenskommelsen (670/83). På grund av EES-avtalet föreslås stadgandet bli upphävt.

6 a §. Enligt artikel 16 i EG:s läkardirektiv får värdlandet kräva att personen i fråga lämnar ett förhandsmeddelande till de behöriga myndigheterna att han tillhandahåller tjänster, i den mån dessa innebär tillfällig vistelse inom den statens territorium. I brådskade fall får detta meddelande lämnas så snart som möjligt efter det att tjänsterna har börjat tillhandahållas. Det föreslås att nödvändiga stadganden om saken tas in i paragrafen.

1.2. Lagen om utövning av tandläkaryrket

6 §. EG:s tandläkardirektiv förutsätter att varje medlemsstat skall godkänna de utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater i enlighet med tandläkarsamordningsdirektivet och som finns uppräknade i artikel 3 i tandläkardirektivet genom att ge dessa bevis, när det gäller rätten att påbörja och utöva verksamhet som tandläkare, samma innebörd inom sitt territorium som de utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som medlemsstaten själv utfärdar och som nämns i artikel 3 i tandläkardirektivet.

De utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas för sådan utbildning som avses i de nämnda direktiven motsvaras i Finland av intyg över avlagd odontologie licentiat- och specialtandläkarexamen samt praktik (det s.k. orienterande skedet). Enligt EES-avtalet måste Finland erkänna den behörighet som en medborgare i en stat som hör till EES har uppnått genom den odonto-

logiska utbildning och den eventuella praktiskt inriktade utbildning eller praktik som han har genomgått eller fullgjort i något land inom samarbetsområdet och ge den samma innebörd som den behörighet en finsk medborgare har uppnått i Finland. Eftersom behörighet att självständigt utöva tandläkaryrket förutsätter ställning som legitimerad tandläkare enligt lagen om utövning av tandläkaryrket och rätten att uppe sig vara specialtandläkare erhållande av specialisträttighet, förutsätter jämställdhet med finska medborgare enligt EES-avtalet att också sådana yrkesutövare från EES-stater som har uppnått behörighet som tandläkare eller specialist i en sådan stat får legitimation eller beviljas specialisträttighet.

Det föreslås därför att 6 § 2 mom. ändras så att social- och hälsostyrelsen på ansökan beviljar den som är medborgare i en stat som hör till EES och som, på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom EES, i denna stat har till delats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva tandläkaryrket eller motsvarande rätt att vara verksam som specialist, rätt att självständigt utöva tandläkaryrket såsom legitimerad tandläkare eller specialisträttighet inom de specialiteter som ingår i EES-avtalet (artikel 4 och 5 i tandläkardirektivet jämte senare ändringar). Det föreslagna stadgandet täcker också den rätt för nordiska medborgare att vara verksamma inom landskapet Åland som nämns i gällande 6 § 2 mom. I paragrafens 2 mom. föreslås också stadgat om utredningar som skall fogas till ansökan samt om maximitiden för behandling av en ansökan. Om en ansökan t.ex. måste kompletteras, räknas tiden från det den kompletterande utredningen har inkommit till social- och hälsostyrelsen.

Enligt 8 § kan behörighet att utöva tandläkaryrket såsom legitimerad tandläkare och specialisträttighet förvägras endast på en sådan grund enligt vilken social- och hälsostyrelsen skulle kunna förklara att sökanden mister sin behörighet att utöva tandläkaryrket. Det föreslås att en hänvisning till lagens 8 § när det gäller grunderna för förvägran av nämnd rättighet tas in i det föreslagna stadgandet i 6 § 2 mom.

Enligt 6 § 3 mom. kan en utlänning, som har avlagt odontologisk grundexamen och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas

genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper, av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer beviljas tillstånd för uppgifter som avses i 2 — 5 §§ eller rätt att vara verksam som legitimerad tandläkare. På grund av EES-avtalet kan stadgandet inte längre gälla en sådan medborgare i en EES-stat som i en stat inom samarbetsområdet har avlagt odontologie licentiatexamen eller en specialistexamen eller en examen som motsvarar dessa. Det föreslås därför att stadgandet preciseras så att det endast gäller medborgare i en sådan stat som inte hör till EES. Enligt momentet och på grund av EES-avtalet tillämpas vad som i lagen om utövning av tandläkaryrket stadgas om examen som en finsk medborgare har avlagt i utlandet på motsvarande sätt på en sådan specialläkarexamen som i en till samarbetsområdet hörande stat har avlagts av en icke finsk medborgare i ESS och som inte ingår i ESS-avtalet samt på examen som denne har avlagt i en stat utanför EES.

I fråga om medborgare i Danmark, Norge och Sverige gäller enligt 6 § 5 mom. vad som stadgas särskilt. Stadgandet hänvisar till lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om godkännande av vissa yrkesgrupper för verksamhet inom hälso- och sjukvården och veterinärväsendet samt om tillämpningen av överenskommelsen. På grund av EES-avtalet föreslås stadgandet bli upphävt.

6 a §. Enligt artikel 15 i EGs tandläkardirektiv får värdlandet kräva att personen i fråga lämnar ett förhandsmeddelande till de behöriga myndigheterna att han tillhandahåller tjänster, i den mån dessa innebär tillfällig vistelse inom den statens territorium. I brådskande fall får detta meddelande lämnas så snart som möjligt efter det att tjänsterna har tillhandahållits. Det föreslås att nödvändiga stadganden om saken tas in i paragrafen.

1.3. Lagen om utövning av provisors- och farmaceutyrket

2 §. EG:s provisorordirektiv förutsätter att varje medlemsstat skall erkänna de utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas medborgare i medlemsstaterna av

övriga medlemsstater i enlighet med farmacisamordningsdirektivet och som finns uppräknade i artikel 4 i det förstnämnda direktivet genom att ge dessa bevis, när det gäller rätten att påbörja och utöva verksamhet, samma innebörd inom sitt territorium som de utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som medlemsstaten själv utfärdar och som nämns i artikel 4 i provisorordirektivet.

De utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas för sådan utbildning som avses i de nämnda direktiven motsvaras i Finland av intyg över avlagd provisorsexamen. Enligt EES-avtalet måste Finland erkänna den behörighet som en examen som en medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har avlagt i något land inom samarbetsområdet ger och som motsvarar provisorsexamen och ge den samma innebörd som den behörighet som en finsk medborgare har uppnått i Finland. Eftersom ställning som legitimerad provisor förutsätts i flera stadganden, bl.a. i de stadganden i läkemedelslagen (395/87) som gäller föreståndaren för ett apotek eller ett sjukhusapotek, förutsätter jämställdhet med finska medborgare att också sådana yrkesutövare från stater som hör till EES som har uppnått behörighet i en sådan stat får legitimation. Det föreslås därför att till 2 § lagen om utövning av provisors- och farmaceutyrket fogas ett nytt 2 mom., enligt vilket social- och hälsostyrelsen, utöver vad som stadgas i paragrafens 1 mom., på ansökan beviljar den som är medborgare i en EES-stat och som, på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom EES, i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva provisoryrket, rätt att vara verksam som legitimerad provisor. I paragrafens nya 2 mom. föreslås också stadgat om utredningar som hänför sig till ansökan samt om maximitiden för behandling av en ansökan. Om en ansökan t.ex. måste kompletteras, räknas tiden från det den kompletterande utredningen har inkommit till social- och hälsostyrelsen.

Eftersom även de som är medborgare i en EES-stat och i en sådan stat har avlagt en examen som motsvarar provisorsexamen kommer att få ställningen legitimerad provisor,

kommer stadgandet i 2 § 2 mom. lagen om utövning av provisors- och farmaceutyrket om beviljande av rätt att utöva yrket och införande av behöriga personer som legitimerade yrkesutövare i förteckningen över dessa också att gälla ovan nämnda medborgare. I samband med lagändringen blir det nämnda lagrummet paragrafens 3 mom.

3 §. Om rätt för danska, norska och svenska medborgare att vara verksamma som provisorer eller farmaceuter i Finland stadgas enligt 3 § 1 mom. särskilt. Stadgandet hänvisar till lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige om godkännande av vissa yrkesgrupper för verksamhet inom hälso- och sjukvården och veterinärväsendet samt om tillämpningen av överenskommelsen. På grund av EES-avtalet föreslås att hänvisningen stryks till den del som gäller verksamhet som provisor.

Enligt 3 § 2 mom. kan social- och hälsostyrelsen bevilja en sådan medborgare i ett annat land än Finland eller de nordiska länderna som uppfyller de krav som ställs i lagens 2 § tillstånd att vara verksam som provisor eller farmaceut i Finland på de villkor som social- och hälsostyrelsen bestämmer. De förutsättningar som hänvisningen i stadgandet avser är enligt lagens 2 § 1 mom. avlagd provisors- eller farmaceutexamen vid en högskola i Finland eller, om det är fråga om en examen vid en högskola i utlandet, en examen som motsvarar provisors- eller farmaceutexamen och dessutom slutförda tillägsstudier som social- och hälsostyrelsen eventuellt anser nödvändiga och tjänstgöring vid ett apotek, ett filialapotek, en läkemedelsfabrik, en läkemedelspartiaffär eller ett sjukhusapotek. På grund av EES-avtalet kan stadgandet inte längre gälla sådana medborgare i en EES-stat som i en sådan stat har avlagt provisorsexamen eller en motsvarande examen, eftersom dessa skall jämföras med finska medborgare som har avlagt provisorsexamen i Finland. Det föreslås därför att stadgandet preciseras så att i det konstateras att social- och hälsostyrelsen kan bevilja en sådan medborgare i ett annat land än de som avses i 2 § och 3 § 1 mom. som uppfyller de krav som ställs i 2 § 1 mom. tillstånd att vara verksam som provisor eller farmaceut i Finland på de villkor som social- och hälsostyrelsen bestämmer.

Enligt 3 § 3 mom. kan social- och hälsosty-

relsen på de villkor som den bestämmer bevilja en sådan medborgare i ett annat nordiskt land som uppfyller de krav som nämns i 2 § och som har rätt att vara verksam som provisor eller farmaceut i något annat nordiskt land, rätt att vara verksam som legitimerad provisor eller legitimerad farmaceut inom landskapet Åland. På grund av EES-avtalet föreslås att stadgandet ändras så att det inte längre gäller verksamhet som provisor, eftersom stadgandet i 2 § 2 mom. naturligtvis också kommer att täcka sådan verksamhet som avses i 3 § 3 mom.

1.4. Lagen om utövande av optikeryrket

2 §. EG:s examensbevisdirektiv förutsätter att om en värdmedlemsstat som villkor för yrkesutövning kräver avlagd examen efter minst tre års utbildning efter ungdomsstadiet, skall en medborgare i en EES-stat ges tillstånd att utöva detta yrke på samma villkor som gäller för värdmedlemsstatens medborgare, om han i en annan stat som hör till EES efter minst tre års utbildning efter ungdomsstadiet har avlagt en motsvarande examen som berättigar till yrkesverksamhet och dessutom fullgjort yrkespraktik, om detta är ett villkor för uppnående av yrkeskompetens. Direktivet gäller således rätten att utföra alla sådana reglerade yrkesuppgifter för vilka krävs avlagd högskoleexamen efter minst tre års studier eller annan examen efter ungdomsstadiet. Av yrkena inom hälso- och sjukvården tillämpas direktivet dock inte på läkar-, tandläkar-, barnmorske-, provisors- och sjuksköтарыrket. Det finns ett specialdirektiv om erkännande av den utbildning som leder till dessa yrken.

Rätt att utöva yrke uppkommer också på grundval av utbildning som en person har genomgått i ett land utanför EES och som erkänns av en annan stat som hör till EES, förutsatt att personen i fråga har utövat yrket i tre år i en EES-stat som erkänner utbildningen. Om utbildningen har givits i en sådan EES-stat som inte reglerar detta yrke, kan värdmedlemsstaten kräva att personen i fråga har utövat yrket i två år på heltid under de närmast föregående tio åren.

Om den utbildning som sökanden har genomgått är minst ett år kortare än den som krävs i värdmedlemsstaten, får värdmedlemsstaten enligt direktivet av sökanden också

kräva högst fyra års yrkeserfarenhet eller, om innehållet i yrkesutbildningen eller yrkesaktiviteterna uppvisar väsentliga olikheter, som villkor för yrkesutövning kräva att han genomgår ett lämplighetsprov eller slutför en provotid på högst tre år. Den sökande skall i allmänhet ha rätt att välja mellan ett lämplighetsprov och en provotid. Vårdmedlemsstaten får föreskriva ett lämplighetsprov, om yrkesutövningen kräver exakt kunskap om landets lagstiftning.

De utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas för sådan utbildning som avses i de nämnda direktiven motsvaras i Finland av intyg över avlagd optikerexamen. Enligt EES-avtalet måste Finland erkänna den behörighet att utöva optikeryrket som en medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har uppnått i något land inom samarbetsområdet och ge den samma innebörd som den behörighet som en finsk medborgare har uppnått i Finland och ge personen i fråga samma rätt att utöva yrket som en finsk medborgare som har avlagt optikerexamen i Finland. Detsamma gäller sådan behörighet som har uppnåtts utanför EES och som erkänns av en EES-stat och motsvarar optikerexamen i Finland, på grundval av vilken personen i fråga har utövat ett yrke som motsvarar optikeryrket i tre år i en EES-stat. Eftersom rätten att vara verksam som optiker enligt lagen om utövande av optikeryrket förutsätter ställning som legitimerad optiker, förutsätter likställighet med finska medborgare att också yrkesutövare från EES-stater får legitimation. Eftersom det kan hända att den utbildning som en medborgare i en EES-stat har genomgått och som leder till ett yrke som motsvarar optikeryrket eller innehållet i yrkesaktiviteterna uppvisar väsentliga olikheter, förutsätts för uppnående av yrkeskompetens i ett sådant fall eventuellt en provotid på högst tre år eller ett lämplighetsprov.

Det föreslås därför att 2 § 3 mom. ändras så, att den som är medborgare i en EES-stat och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom EES i denna stat har tilldelats, eller som på grundval av den utbildning han har genomgått någon annanstans har ett av en EES-stat godkänt sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva optikeryrket och har en sådan yrkeserfarenhet eller har slutför en sådan provotid eller genomgått

ett sådant lämplighetsprov som social- och hälsostyrelsen eventuellt förskriver eller bestämmer, av social- och hälsostyrelsen på ansökan beviljas rätt att vara verksam som legitimerad optiker enligt lagens 1 §. Sökanden skall ha rätt att välja mellan provotid, som inte får vara längre än tre år, och lämplighetsprov. På avgifter för lämplighetsprovet tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92). Det föreslagna stadgandet täcker också den rätt för nordiska medborgare att vara verksamma inom landskapet Åland som nämns i gällande 2 § 3 mom. I paragrafens 3 mom. föreslås också stadgat om utredningar som hänför sig till ansökan samt om maximitiden för behandling av en ansökan. Om en ansökan t.ex. måste kompletteras, räknas tiden från det den kompletterande utredningen har inkommit till social- och hälsostyrelsen.

Med avvikelser från de flesta andra lagar som gäller yrkesutövare inom hälso- och sjukvården reglerar lagen om utövande av optikeryrket endast nordiska medborgares rätt att utöva optikeryrket i Finland. Med tanke på en harmonisering av innehållet i den lagstiftning som gäller yrkesutövare inom hälso- och sjukvården och den allmänna likställighetsprincipen föreslås att nya 4 och 5 mom. fogas till 2 §. Enligt det föreslagna 4 mom. i 2 § kan den som är medborgare i en stat utanför EES och som har avlagt en i 2 § 1 mom. nämnd examen eller en av social- och hälsostyrelsen godkänd motsvarande examen i utlandet och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper, av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer beviljas tillstånd att vara verksam som optiker. Enligt det föreslagna 5 mom. i 2 § kan social- och hälsostyrelsen återkalla ett i 4 mom. nämnt tillstånd, om skäl prövas föreligga.

1.5. Lagen om utövning av tandtekniker-yrket

1 a §. EG:s examensbevisdirektiv förutsätter att om en vårdmedlemsstat som villkor för yrkesutövning kräver avlagd examen efter minst tre års utbildning efter ungdomsstadiet, skall en medborgare i en stat som hör till EES ges tillstånd att utöva detta yrke på samma villkor som gäller för vårdmedlemsstatens medborgare, om han i en annan stat som hör till

EES efter minst tre års utbildning efter undomstadiet har avlagt en motsvarande examen som berättigar till yrkesverksamhet och dessutom fullgjort yrkespraktik, om detta är ett villkor för uppnående av yrkeskompetens. Direktivet gäller således rätten att utföra alla sådana reglerade yrkesuppgifter för vilka krävs avlagd högskoleexamen efter minst tre års studier eller annan examen efter ungdomstadiet. Av yrkena inom hälso- och sjukvården tillämpas direktivet dock inte på läkar-, tandläkar-, barnmorske-, provisors- och sjuksköтарыket. Det finns ett specialdirektiv om erkännande av den utbildning som leder till dessa yrken.

Rätt att utöva yrke uppkommer också på grundval av utbildning som en person har genomgått i ett land utanför EES och som erkänns av en annan stat som hör till EES, förutsatt att personen i fråga har utövat yrket i tre år i en stat som erkänner utbildningen och hör till EES. Om utbildningen har givits i en sådan EES-stat som inte reglerar detta yrke, kan värdmedlemsstaten kräva att personen i fråga har utövat yrket i två år på heltid under de närmast föregående tio åren.

Om den utbildning som sökanden har genomgått är minst ett år kortare än den som krävs i värdmedlemsstaten, får värdmedlemsstaten enligt direktivet av den sökande också kräva högst fyra års yrkeserfarenhet eller, om innehållet i yrkesutbildningen eller yrkesaktiviteterna uppvisar väsentliga olikheter, som villkor för yrkesutövning kräva att han genomgår ett lämplighetsprov eller slutför en provotid på högst tre år. Sökanden skall i allmänhet ha rätt att välja mellan ett lämplighetsprov och en provotid. Värdmedlemsstaten får föreskriva ett lämplighetsprov, om yrkesutövningen kräver exakt kunskap om landets lagstiftning.

De utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas för sådan utbildning som avses i examensbevisdirektivet motsvaras i Finland av intyg över avlagd tandteknikerexamen. På grund av EES-avtalet måste Finland erkänna den behörighet att utöva tandteknikeryrket som en medborgare i en EES-stat har uppnått i något land inom samarbetsområdet och ge den samma innebörd som den behörighet som en finsk medborgare har uppnått i Finland och ge personen i fråga samma rätt att utöva yrket som en finsk medborgare som har avlagt tandteknikerexamen i Finland. Detsamma gäller sådan behörighet som har uppnåtts utanför EES och

som erkänns av en annan stat inom EES och motsvarar tandteknikerexamen i Finland, på grundval av vilken personen i fråga har utövat ett yrke som motsvarar tandteknikeryrket i tre år i en EES-stat som erkänner examen. Eftersom rätten att vara verksam som tandtekniker enligt lagen om utövning av tandteknikeryrket förutsätter ställning som legitimerad tandtekniker, förutsätter jämställdhet med finska medborgare att också yrkesutövare från EES-stater får legitimation. Eftersom det kan hända att den utbildning som en medborgare i en EES-stat har genomgått och som leder till ett yrke som motsvarar tandteknikeryrket eller innehållet i yrkesaktiviteterna uppvisar väsentliga olikheter, förutsätts för uppnående av yrkeskompetens dessutom i ett sådant fall utöver slutförd utbildning eventuellt en provotid eller ett lämplighetsprov.

Det föreslås därför att 1 a § ändras så, att den som är medborgare i en EES-stat och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom EES i denna stat har tilldelats, eller som på grundval av den utbildning han har genomgått någon annanstans har ett av en EES-stat godkänt sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva tandteknikeryrket och har en sådan yrkeserfarenhet eller har slutfört en sådan provotid eller genomgått ett sådant lämplighetsprov som social- och hälsostyrelsen eventuellt föreskriver eller bestämmer, av social- och hälsostyrelsen på ansökan beviljas rätt att vara verksam som sådan legitimerad tandtekniker enligt lagens 1 § 1 mom. som har införts i registret över legitimerade tandtekniker. Sökanden skall ha rätt att välja mellan provotid, som inte får vara längre än tre år, och lämplighetsprov. På avgifter för lämplighetsprovet tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten. Det föreslagna stadgandet täcker också den rätt för nordiska medborgare att vara verksamma inom landskapet Åland som nämns i gällande 1 a §. I paragrafens 1 mom. föreslås också stadgat om utredningar som hänför sig till ansökan samt om maximitiden för behandling av en ansökan. Om en ansökan t.ex. måste kompletteras, räknas tiden från det den kompletterande utredningen har inkommit till social- och hälsostyrelsen.

Med avvikelser från de flesta andra lagar som gäller yrkesutövare inom hälso- och sjukvården

reglerar lagen om utövning av tandteknikeryrket endast nordiska medborgares rätt att utöva tandteknikeryrket i Finland. Med tanke på en harmonisering av innehållet i den lagstiftning som gäller yrkesutövare inom hälso- och sjukvården och den allmänna likställighetsprincipen föreslås att i 1 a § lagen om utövning av tandteknikeryrket ändras så att den som är medborgare i en stat som inte hör till EES och som har avlagt en i 1 § 1 mom. nämnd examen eller en av social- och hälsostyrelsen godkänd motsvarande examen i utlandet och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper, av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer kan beviljas tillstånd att vara verksam som tandtekniker. Enligt det föreslagna stadgandet kan social- och hälsostyrelsen återkalla ett i 2 mom. nämnt tillstånd, om skäl prövas föreliggande.

1.6. Lagen om utövning av sjukvårdsyrke

1 §. EG:s sjukskötardirektiv och barnmorskedirektiv förutsätter att varje medlemsstat skall erkänna de utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater i enlighet med sjukskötar- och barnmorskesamordningsdirektiven och som finns uppräknade i artikel 3 i sjukskötardirektivet och barnmorskedirektivet genom att ge dessa bevis, när det gäller rätten att som självständigt verksam yrkesutövare påbörja och utöva verksamhet, samma innebörd inom sitt territorium som de utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som medlemsstaten själv utfärdar och som nämns i artikel 3 i de sistnämnda direktiven.

De utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas för sådan utbildning som avses i de nämnda direktiven motsvaras i Finland av intyg över avlagd sjukskötar- och barnmorskeexamen. På grund av EES-avtalet måste Finland erkänna den utbildning som en medborgare i en EES-stat har genomgått i något land inom samarbetsområdet och som motsvarar sjukskötar- eller barnmorskeexamen och ge den samma innebörd som den sjukskötar- eller barnmorskeexamen som en finsk medborgare har avlagt i Finland

och ge personen i fråga samma rätt att utöva yrket som en finsk medborgare som har avlagt sjukskötar- eller barnmorskeexamen i Finland.

EG:s examensbevisdirektiv förutsätter att om en värdmedlemsstat som villkor för yrkesutövning kräver avlagd examen efter minst tre års utbildning efter ungdomsstadiet, skall en medborgare i en stat som hör till EES ges tillstånd att utöva detta yrke på samma villkor som gäller för värdmedlemsstatens medborgare, om han i en annan stat som hör till EES efter minst tre års utbildning efter ungdomsstadiet har avlagt en motsvarande examen som berättigar till yrkesverksamhet och dessutom fullgjort yrkespraktik, om detta är ett villkor för uppnående av yrkeskompetens. Direktivet gäller således rätten att utföra alla sådana reglerade yrkesuppgifter för vilka krävs avlagd högskoleexamen efter minst tre års studier eller annan examen efter ungdomsstadiet. Av yrkena inom hälso- och sjukvården tillämpas direktivet dock inte på läkar-, tandläkar-, barnmorske-, provisors- och sjukskötaryrket. Det finns ett specialdirektiv om erkännande av den utbildning som leder till dessa yrken.

Rätt att utöva yrke uppkommer också på grundval av utbildning som en person har genomgått i ett land utanför EES och som erkänns av en annan EES-stat, förutsatt att personen i fråga har utövat yrket i tre år i en stat som erkänner examen och hör till EES. Om examen har avlagts i en sådan stat inom EES som inte reglerar detta yrke, kan värdmedlemsstaten kräva att personen i fråga har utövat yrket i två år på heltid under de närmast föregående tio åren.

Om den utbildning som sökanden har genomgått är minst ett år kortare än den som krävs i värdmedlemsstaten, får värdmedlemsstaten enligt direktivet av den sökande också kräva högst fyra års yrkeserfarenhet eller, om innehållet i yrkesutbildningen eller yrkesaktiviteterna uppvisar väsentliga olikheter, som villkor för yrkesutövning kräva att han genomgår ett lämplighetsprov eller slutför en provotid på högst tre år. Den sökande skall i allmänhet ha rätt att välja mellan ett lämplighetsprov och en provotid. Värdmedlemsstaten får föreskriva ett lämplighetsprov, om yrkesutövningen kräver exakt kunskap om landets lagstiftning.

De utbildnings- och examensbevis och andra kompetensbevis som tilldelas för sådan behörighet som avses i examensbevisdirektivet motsvaras i Finland av intyg över avlagd hälsovår-

dar-, röntgenskötar-, laboratorieskötar-, fysioterapeut-, ergoterapeut- och tandhygienistexamen. På grund av EES-avtalet måste Finland erkänna sådan behörighet som en medborgare i en EES-stat har uppnått i något land inom samarbetsområdet och som motsvarar ett ovan nämnt yrke och ge den samma innebörd som den behörighet som en finsk medborgare har uppnått i Finland och att personen i fråga ge samma rätt att utöva yrket. Detsamma gäller sådan behörighet som har uppnåtts utanför EES och som erkänns av en annan stat inom EES och motsvarar ovan nämnd behörighet i Finland, på grundval av vilken personen i fråga har utövat ett yrke som motsvarar ett ovan nämnt yrke i tre år i en EES-stat.

Eftersom rätten att vara verksam som sjukskötare, barnmorska, hälsovårdare, röntgenskötare, laboratorieskötare, fysioterapeut, ergoterapeut och tandhygienist enligt lagen om utövning av sjukvårdsyrke förutsätter att de som har genomgått sådan utbildning som leder till dessa yrken och avlagt examen av social- och hälsostyrelsen har godkänts för införande i matrikeln över utövare av sjukvårdsyrke, förutsätter jämställdhet med finska medborgare att också yrkesutövare från EES-stater godkänns för införande i motsvarande matrikel.

Eftersom det kan hända att den utbildning som en medborgare i en stat som hör till EES har genomgått och som leder till ett yrke som omfattas av examensbevisdirektivet, dvs. hälsovårdar-, röntgenskötar-, laboratorieskötar-, fysioterapeut-, ergoterapeut- och tandhygienistyrket, eller innehållet i yrkesaktiviteterna uppvisar väsentliga olikheter, förutsätts för uppnående av yrkeskompetens dessutom i ett sådant fall utöver slutförd utbildnings eventuellt yrkeserfarenhet, en prövotid eller ett lämplighetsprov.

Enligt 1 § 2 mom. beviljas, utöver vad som stadgas i 1 mom., den som är medborgare i en EES-stat och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom EES i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva barnmorske- eller sjukskötaryrket, av social- och hälsostyrelsen på ansökan rätt att, antingen i annans tjänst eller som privat yrkesutövare, vara verksam som sådan utövare av sjukvårdsyrke som har införts i social- och hälsostyrelsens matrikel över utövare av sjukvårdsyrke.

Den som är medborgare i en EES-stat och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom EES i denna stat har tilldelats, eller som på grundval av den utbildning han har genomgått någon annanstans har ett av en EES-stat godkänt sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva genom förordning stadgande andra sjukvårdsyrken och har en sådan yrkeserfarenhet eller har slutfört en sådan prövotid eller genomgått ett sådant lämplighetsprov som social- och hälsostyrelsen eventuellt föreskriver eller bestämmer, beviljas på motsvarande sätt av social- och hälsostyrelsen rätt att vara verksam som annan utövare av sjukvårdsyrke. Sökanden skall ha rätt att välja mellan prövotid, som inte får vara längre än tre år, och lämplighetsprov. På avgifter för lämplighetsprovet tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten. I paragrafens 2 mom. föreslås också stadgat om utredningar som hänförs sig till ansökan samt om maximitiden för behandling av en ansökan. Om en ansökan t.ex. måste kompletteras, räknas tiden från det den kompletterande utredningen har inkommit till social- och hälsostyrelsen.

Enligt 1 § 4 mom. kan social- och hälsostyrelsen på ansökan för införande i matrikeln över utövare av sjukvårdsyrke godkänna den som utbildats någon annanstans än i Finland och som med ett betyg från en hälsovårdsläroanstalt visar sin kompetens att utöva sjukvårdsverksamhet som motsvarar utbildningen. På grund av EES-avtalet skall det som stadgas i 4 mom. inte enligt 1 § 5 mom. gälla medborgare i en stat som hör till EES. På grund av EES-avtalet föreslås samtidigt att det som i den gällande paragrafen sägs angående rätt för person, som erhållit sjukvårdsutbildning i något av de övriga nordiska länderna, att utöva sjukvårdsyrke i Finland stryks.

1 a §. Enligt artikel 11 i EGs sjukskötardirektiv och artikel 13 i EGs barnmorskedirektiv får värdlandet kräva att personen i fråga lämnar ett förhandsmeddelande till de behöriga myndigheterna att han tillhandahåller tjänster, i den mån dessa innebär tillfällig vistelse inom den statens territorium. I brådskande fall får detta meddelande lämnas så snart som möjligt efter det att tjänsterna har börjat tillhandahållas. Det föreslås att nödvändiga stadganden om saken tas in i paragrafen.

2. Närmare stadganden och bestämmelser

Utöver de ändringar som måste göras i de lagar som gäller utövning av ett yrke inom hälso- och sjukvården och som ingår i denna proposition förutsätter EES-avtalet också att de förordningar som gäller utövning av nämnda yrken ändras. Avtalet förutsätter dessutom att social- och hälsostyrelsens föreskrifter och anvisningar om utlänningsars rätt att vara

verksamma i yrken inom hälso- och sjukvården ändras.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås att den tidpunkt då lagarna skall träda i kraft fastställs genom förordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om utövning av läkaryrket

I enlighet med riksdagens beslut *upphävs* i lagen den 14 juli 1978 om utövning av läkaryrket (562/78) 6 § 5 mom., sådant det lyder i lag av den 9 februari 1990 (147/90), samt *ändras* 6 § 2 och 3 mom., sådana de lyder i lag av den 17 januari 1991 (65/91), samt *fogas* till lagen en ny 6 a § som följer:

6 §

Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva läkaryrket beviljas av social- och hälsostyrelsen på ansökan rätt att självständigt utöva läkaryrket såsom legitimerad läkare enligt 3 §. Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att vara verksam som specialist beviljas på motsvarande sätt av social- och hälsostyrelsen specialisträttighet enligt 4 § inom de specialiteter som ingår i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Om förvägrande av sådan rätt eller rättighet gäller vad som stadgas i 8 §. Sökanden skall tillställa social- och

hälsostyrelsen de utredningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett beslut som gäller en sådan ansökan skall meddelas senast inom tre månader från det den utredning som gäller ansökan har inkommit.

Den som är medborgare i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har avlagt en i 2 § 1 mom. nämnd examen och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper kan av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer beviljas tillstånd för uppgifter som avses i 2—5 §§ och rätt att vara verksam som legitimerad läkare. Vad som i denna lag stadgas om en examen som en finsk medborgare har avlagt vid en högskola i utlandet tillämpas på motsvarande sätt på en sådan specialläkarexamen som inte ingår i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som en medborgare i någon annan till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet hörande stat än Finland har avlagt i en stat inom samarbetsrådet samt på en sådan examen som en sådan medborgare har avlagt i en annan stat än Finland som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

6 a §

Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har laglig rätt att självständigt utöva läkaryrket i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får, utan hinder av 2—6 §§, temporärt utöva nämnda yrke sedan han har lämnat ett förhandsmeddelande till social- och hälsostyrelsen att han tillhandahåller tjänster. I brådskande fall får meddelandet lämnas så

snart som möjligt efter det tjänsterna har börjat tillhandahållas. Närmare stadganden om detta meddelande och om temporärt tillhandahållande av tjänster utfärdas genom förordning.

Denna lag träder i kraft den dag som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av lagen om utövning av tandläkaryrket

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 14 juli 1978 om utövning av tandläkaryrket (563/78) 6 § 5 mom., samt *ändras* 6 § 2 och 3 mom., sådana de lyder i lag av den 17 januari 1991 (66/91), samt *fogas* till lagen en ny 6 a § som följer:

6 §

Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva tandläkaryrket beviljas av social- och hälsostyrelsen på ansökan rätt att självständigt utöva tandläkaryrket såsom legitimerad tandläkare enligt 3 §. Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att vara verksam som specialist beviljas på motsvarande sätt av social- och hälsostyrelsen specialisträttighet enligt 4 § inom de specialiteter som ingår i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Om förvägrande av sådan rätt eller rättighet gäller vad som stadgas i 8 §. Sökanden skall tillställa social- och hälsostyrelsen de utred-

ningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett beslut som gäller en sådan ansökan skall meddelas senast inom tre månader från det den utredning som gäller ansökan har inkommit.

Den som är medborgare i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har avlagt en i 2 § 1 mom. nämnd examen och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper kan av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer beviljas tillstånd för uppgifter som avses i 2—5 §§ och rätt att vara verksam som legitimerad tandläkare. Vad som i denna lag stadgas om en examen som en finsk medborgare har avlagt vid en högskola i utlandet tillämpas på motsvarande sätt på en sådan specialtandläkarexamen som inte ingår i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som en medborgare i någon annan till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet hörande stat än Finland har avlagt i en stat inom samarbetsområdet samt på en sådan examen som en sådan medborgare har avlagt i en annan stat än Finland som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

6 a §

Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har laglig rätt att självständigt utöva tandläkaryrket i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får, utan hinder av 2—6 §§, temporärt utöva nämnda yrke sedan han har lämnat ett förhandsmeddelande till social- och hälsostyrelsen att han tillhandahåller tjänster. I brådskande fall får meddelandet lämnas så

snart som möjligt efter det tjänsterna har börjat tillhandahållas. Närmare stadganden om detta meddelande och om temporärt tillhandahållande av tjänster utfärdas genom förordning.

Denna lag träder i kraft den dag som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

3.

Lag**om ändring av 2 och 3 §§ lagen om utövning av provisors- och farmaceutyrket**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 31 december 1987 om utövning av provisors- och farmaceutyrket (1275/87) 2 § 2 mom. och 3 §,

av dessa lagrum 2 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 17 januari 1991 (83/91) och 3 §, sådan den lyder delvis ändrad genom sistnämnda lag, samt

fogas till 2 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 17 januari 1991, ett nytt 2 mom., varvid det ändrade 2 mom. blir 3 mom., som följer:

2 §

Utöver vad som stadgas i 1 mom. beviljar social- och hälsostyrelsen på ansökan den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva provisorsyrket, rätt att vara verksam som legitimerad provisor. Sökanden skall tillställa social- och hälsostyrelsen de utredningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett beslut som gäller en sådan ansökan skall meddelas senast inom tre månader från det den utredning som gäller ansökan har inkommit. Vad som i denna lag stadgas om en examen som en finsk medborgare har avlagt vid en högskola i utlandet tillämpas på motsvarande sätt på en motsvarande examen som en medborgare i en stat som hör till Europeiska

ekonomiska samarbetsområdet har avlagt i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Uppfyller sökanden de krav som nämns i 1 eller 2 mom., skall social- och hälsostyrelsen bevilja honom provisors- eller farmaceuträttighet och införa honom som legitimerad provisor eller legitimerad farmaceut i förteckningen över dessa.

3 §

Om rätt för danska, norska och svenska medborgare att vara verksamma som farmaceuter i Finland stadgas särskilt.

Den som är medborgare i ett annat land än ett sådant som avses i 2 § och i 1 mom. och som uppfyller de krav som ställs i 2 § 1 mom. kan av social- och hälsostyrelsen beviljas tillstånd att vara verksam som provisor eller farmaceut i Finland på de villkor som social- och hälsostyrelsen bestämmer.

Social- och hälsostyrelsen kan på de villkor som den bestämmer bevilja en sådan medborgare i ett annat nordiskt land som uppfyller de

krav som nämns i 2 § 1 mom. och som har rätt att vara verksam som farmaceut i något annat nordiskt land, rätt att vara verksam som legitimerad farmaceut inom landskapet Åland.

Denna lag träder i kraft den dag som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

4.

Lag

om ändring av 2 § lagen om utövande av optikeryrket

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 11 november 1960 om utövande av optikeryrket (429/60) 2 § 3 mom., sådant det lyder i lag av den 17 januari 1991 (70/91), samt fogas till 2 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 17 januari 1991, nya 4 och 5 mom. som följer:

2 §

Utöver vad som stadgas i 1 mom. beviljar social- och hälsostyrelsen på ansökan den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats, eller som på grundval av den utbildning han har genomgått någon annanstans har ett av en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet godkänt sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva optikeryrket och har en sådan yrkeserfarenhet eller har slutfört en sådan provotid eller genomgått ett sådant lämplighetsprov som social- och hälsostyrelsen eventuellt föreskriver eller bestämmer, rätt att vara verksam som legitimerad optiker. Sökanden skall tillställa social- och hälsostyrelsen de utredningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett beslut som gäller en sådan ansökan skall meddelas senast inom tre månader från det den utredning som gäller ansökan har inkommit. För lämplighetsprovet uppbärs avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten. Om yrkeserfarenhet, prövo-

tid och lämplighetsprov stadgas närmare genom förordning.

Den som är medborgare i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har avlagt en i 2 § 1 mom. nämnd examen eller en av social- och hälsostyrelsen godkänd motsvarande examen i utlandet och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper kan av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer beviljas tillstånd att vara verksam som optiker. Vad som i denna lag stadgas om finska medborgare som har utbildat sig till optiker i ett annat land tillämpas på motsvarande sätt på sådana medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vilka har utbildat sig i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Social- och hälsostyrelsen kan återkalla ett tillstånd enligt 2 mom., om skäl prövas föreligga.

Denna lag träder i kraft den dag som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

5.

Lag

om ändring av 1 a § lagen om utövning av tandteknikeryrket

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 a § lagen den 30 april 1964 om utövning av tandteknikeryrket (220/64), sådant detta lagrum lyder i lag av den 17 januari 1991 (67/91), som följer:

1 a §

Utöver vad som stadgas i 1 § beviljar social- och hälsostyrelsen på ansökan den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått någon annanstans har ett av en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet godkänt sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva tandteknikeryrket och har en sådan yrkeserfarenhet eller har slutfört en sådan prøvotid eller genomgått ett sådant lämplighetsprov som social- och hälsostyrelsen eventuellt föreskriver eller bestämmer, rätt att vara verksam som sådan legitimerad tandtekniker som har införts i registret över legitimerade tandtekniker. Sökanden skall tillstålla social- och hälsostyrelsen de utredningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett beslut som gäller en sådan ansökan skall meddelas senast inom tre månader från det den utredning som gäller ansökan har inkommit. För lämplighetsprovet uppbärs avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten. Om yrkeserfarenhet, prøvotid och lämplighetsprov stadgas närmare genom förordning.

Den som är medborgare i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har avlagt en i 1 § 1 mom. nämnd examen eller en av social- och hälsostyrelsen godkänd motsvarande examen i utlandet och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper kan av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer beviljas tillstånd att vara verksam som tandtekniker. Vad som i denna lag stadgas om finska medborgare som är utbildade till tandtekniker i ett annat land tillämpas på motsvarande sätt på medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vilka är utbildade i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Social- och hälsostyrelsen kan återkalla ett tillstånd som nämns i 2 mom., om skäl prävas föreligga.

Denna lag träder i kraft den dag som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

6.

Lag**om ändring av lagen om utövning av sjukvårdsyrke**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § lagen den 31 oktober 1962 om utövning av sjukvårdsyrke (554/62), sådant detta lagrum lyder delvis ändrat genom lagar av den 30 mars 1979 och den 17 januari 1991 (375/79 och 68/91), samt

fogas till lagen en ny 1 a § som följer:

1 §

Behörig att antingen i annans tjänst eller såsom privat yrkesutövare utöva ett sjukvårdsyrke varom stadgas genom förordning är endast den som har avlagt föreskrivna kunskapsprov och som av social- och hälsostyrelsen har godkänts för införande i matrikeln över utövare av sjukvårdsyrke. Om utövning av läkar- och tandläkaryrket stadgas särskilt.

Utöver vad som stadgas i 1 mom. beviljar social- och hälsostyrelsen på ansökan den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva barnmorske- eller sjukskötaryrket, rätt att, antingen i annans tjänst eller som privat yrkesutövare, vara verksam som sådan utövare av sjukvårdsyrke som har införts i social- och hälsostyrelsens matrikel över utövare av sjukvårdsyrke. Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats, eller som på grundval av den utbildning han har genomgått någon annanstans har ett av en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet godkänt sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva genom förordning stadgade andra sjukvårdsyrken, och har en sådan yrkeserfarenhet eller har slutfört en sådan provotid eller genomgått ett sådant lämplighetsprov som social- och hälsostyrelsen eventuellt föreskriver eller bestämmer, beviljas på motsvarande sätt av social- och hälsostyrelsen rätt att vara verksam som annan

utövare av sjukvårdsyrke. Sökanden skall tillställa social- och hälsostyrelsen de utredningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett beslut som gäller en sådan ansökan skall meddelas senast inom tre månader från det den utredning som gäller ansökan har inkommit. För lämplighetsprovet upp bärs avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten. Om yrkeserfarenhet, provotid och lämplighetsprov stadgas närmare genom förordning.

Kan för en 1 mom. förutsatt uppgift vid en sjukvårdsanstalt inte erhållas en person som har för uppgiften förutsatt utbildning eller föreligger andra särskilda orsaker, kan sjukvårdsanstalten för uppgiften för viss tid, likväl för högst sju månader åt gången, anställa någon annan person som på grundval av sina praktiska erfarenheter eller andra omständigheter anses ha tillräckliga förutsättningar för att sköta uppgiften, om vikarien i sitt arbete direkt står under en sådan persons uppsikt som har minst den utbildning som fastställts för uppgiften i fråga.

Social- och hälsostyrelsen kan på ansökan för införande i matrikeln över utövare av sjukvårdsyrke godkänna den som utbildats någon annanstans än i Finland och som med ett betyg från en hälsovårdsläroanstalt visar sin kompetens att utöva sjukvårdsverksamhet som motsvarar utbildningen.

1 a §

Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har laglig rätt att självständigt utöva barnmorske- eller sjukskötaryrket i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får, utan hinder av 1 §, temporärt utöva nämnda yrke sedan han har lämnat ett förhandsmeddelande till social- och hälsostyrelsen om att han tillhandahåller tjänster. I brådskande fall får meddelandet lämnas så snart som möjligt efter det att tjänsterna har börjat tillhandahållas.

Närmare stadganden om detta meddelande och om temporärt tilhandahållande av tjänster utfärdas genom förordning.

Denna lag träder i kraft den dag som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Nådendal den 26 juni 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

1.

Lag**om ändring av lagen om utövning av läkaryrket**

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen den 14 juli 1978 om utövning av läkaryrket (562/78) 6 § 5 mom., sådant det lyder i lag av den 9 februari 1990 (147/90), samt ändras 6 § 2 och 3 mom., sådana de lyder i lag av den 17 januari 1991 (65/91), samt fogas till lagen om ny 6 a § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

6 §

Social- och hälsostyrelsen får på ansökan och på de villkor som den bestämmer vilja den som är medborgare i ett annat nordiskt land och innehar rätt att vara verksam som läkare i något annat nordiskt land, i 3 och 4 §§ nämnd rätt att vara verksam inom landskapet Åland.

Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva läkaryrket beviljas av social- och hälsostyrelsen på ansökan rätt att självständigt utöva läkaryrket såsom legitimerad läkare enligt 3 §. Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att vara verksam som specialist beviljas på motsvarande sätt av social- och hälsostyrelsen specialisträttighet enligt 4 § inom de specialiteter som ingår i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Om förvägrande av sådan rätt eller rättighet gäller vad som stadgas i 8 §. Sökanden skall tillställa social- och hälsostyrelsen de utredningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett beslut som gäller en sådan ansökan skall meddelas senast inom tre månader från det den utredning som gäller ansökan har inkommit.

En utlänning, som har avlagt en i 2 § 1 mom. nämnd examen och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper, får av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer beviljas

Den som är medborgare i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har avlagt en i 2 § 1 mom. nämnd examen och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper kan av social- och hälsostyrel-

Gällande lydelse

tillstånd för uppgifter som avses i 2—5 §§ eller rätt att vara verksam som legitimerad läkare.

I fråga om medborgare i Danmark, Norge och Sverige gäller utöver denna paragraf vad som stadgas särskilt.

Föreslagen lydelse

sen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer beviljas tillstånd för uppgifter som avses i 2—5 §§ och rätt att vara verksam som legitimerad läkare. *Vad som i denna lag stadgas om en examen som en finsk medborgare har avlagt vid en högskola i utlandet tillämpas på motsvarande sätt på en sådan specialläkareexamen som inte ingår i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som en medborgare i någon annan till Europeiska ekonomiska samarbetsrådet hörande stat än Finland har avlagt i en stat inom samarbetsrådet samt på en sådan examen som en sådan medborgare har avlagt i en annan stat än Finland som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.*

(5 mom. upphävs)

6 a §

Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har laglig rätt att självständigt utöva läkaryrket i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får, utan hinder av 2—6 §§, temporärt utöva nämnda yrke sedan han har lämnat ett förhandsmeddelande till social- och hälsostyrelsen att han tillhandahåller tjänster. I brådskande fall får meddelandet lämnas så snart som möjligt efter det att tjänsterna har börjat tillhandahållas. Närmare stadganden om detta meddelande och om temporärt tillhandahållande av tjänster utfärdas genom förordning.

Denna lag träder i kraft den dag som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

L a g

om ändring av lagen om utövning av tandläkaryrket

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 14 juli 1978 om utövning av tandläkaryrket (563/78) 6 § 5 mom., samt ändras 6 § 2 och 3 mom., sådana de lyder i lag av den 17 januari 1991 (66/91), samt fogas till lagen en ny 6 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

 Social- och hälsostyrelsen får på ansökan och på de villkor som den bestämmer bevilja den som är medborgare i ett annat nordiskt land och innehar rätt att vara verksam som tandläkare i något annat nordiskt land, i 3 § och 4 §§ nämnd rätt att vara verksam inom landskapet Åland.

En utlänning, som har avlagt en i 2 § 1 mom. nämnd examen och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper kan av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan beviljas tillstånd för uppgifter som avses i 2—5 §§, på de villkor som social- och hälsostyrelsen bestämmer.

 Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva tandläkaryrket beviljas av social- och hälsostyrelsen på ansökan rätt att självständigt utöva tandläkaryrket såsom legitimerad tandläkare enligt 3 §. Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att vara verksam som specialist beviljas på motsvarande sätt av social- och hälsostyrelsen specialisträttighet enligt 4 § inom de specialiteter som ingår i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Om förvägrande av sådan rätt eller rättighet gäller vad som stadgas i 8 §. Sökanden skall tillställa social- och hälsostyrelsen de utredningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett besut som gäller en sådan ansökan skall meddelas senast inom tre månader från det den utredning som gäller ansökan har inkommit.

Den som är medborgare i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har avlagt en i 2 § 1 mom. nämnd examen och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper kan av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor

Gällande lydelse

I fråga om medborgare i Danmark, Norge och Sverige gäller utöver denna paragraf vad som stadgas särskilt.

Föreslagen lydelse

— — — — —
 som den bestämmer beviljas tillstånd för uppgifter som avses i 2—5 §§ och rätt att vara verksam som legitimerad tandläkare. Vad som i denna lag stadgas om en examen som en finsk medborgare har avlagt vid en högskola i utlandet tillämpas på motsvarande sätt på en sådan specialtandläkareexamen som inte ingår i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som en medborgare i någon annan till Europeiska ekonomiska samarbetsrådet hörande stat än Finland har avlagt i en stat inom samarbetsrådet samt på en sådan examen som en sådan medborgare har avlagt i en annan stat än Finland som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

(5 mom. upphävs)

6 a §

Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har laglig rätt att självständigt utöva tandläkaryrket i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får, utan hinder av 2—6 §§, temporärt utöva nämnda yrke sedan han har lämnat ett förhandsmeddelande till social- och hälsostyrelsen att han tillhandahåller tjänster. I brådskande fall får meddelandet lämnas så snart som möjligt efter det tjänsterna har börjat tillhandahållas. Närmare stadganden om detta meddelande och om temporärt tillhandahållande av tjänster utfärdas genom förordning.

Denna lag träder i kraft den dag som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

3.

Lag**om ändring av 2 och 3 §§ lagen om utövning av provisors- och farmaceutyrket**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 31 december 1987 om utövning av provisors- och farmaceutyrket (1275/87) 2 § 2 mom. och 3 §,

av dessa lagrum 2 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 17 januari 1991 (83/91) och 3 §, sådan den lyder delvis ändrad genom sistnämnda lag, samt

fogas till 2 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 17 januari 1991, ett nytt 2 mom., varvid det ändrade 2 mom. blir 3 mom., som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Utöver vad som stadgas i 1 mom. beviljar social- och hälsostyrelsen på ansökan den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva provisorsyrket, rätt att vara verksam som legitimerad provisor. Sökanden skall tillstålla social- och hälsostyrelsen de utredningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett beslut som gäller en sådan ansökan skall meddelas senast inom tre månader från det den utredning som gäller ansökan har inkommit. Vad som i denna lag stadgas om en examen som en finsk medborgare har avlagt vid en högskola i utlandet tillämpas på motsvarande sätt på en motsvarande examen som en medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har avlagt i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Uppfyller sökanden de krav som nämns i 1 mom., skall social- och hälsostyrelsen bevilja honom provisors- eller farmaceuträttighet och införa honom som legitimerad provisor eller legitimerad farmaceut i förteckningen över dessa.

Uppfyller sökanden de krav som nämns i 1 eller 2 mom., skall social- och hälsostyrelsen bevilja honom provisors- eller farmaceuträttighet och införa honom som legitimerad provisor eller legitimerad farmaceut i förteckningen över dessa.

3 §

Om rätt för danska, norska och svenska medborgare att vara verksamma som *provisorer* eller farmaceuter i Finland stadgas särskilt.

3 §

Om rätt för danska, norska och svenska medborgare att vara verksamma som farmaceuter i Finland stadgas särskilt.

Gällande lydelse

Social- och hälsostyrelsen kan bevilja en sådan medborgare i ett annat land som uppfyller de krav som ställs i 2 § tillstånd att vara verksam som provisor eller farmaceut i Finland på de villkor som social- och hälsostyrelsen bestämmer.

Social- och hälsostyrelsen kan på de villkor som den bestämmer bevilja en sådan medborgare i ett annat nordiskt land som uppfyller de krav som nämns i 2 § och som har rätt att vara verksam som provisor eller farmaceut i något annat nordiskt land, rätt att vara verksam som legitimerad provisor eller legitimerad farmaceut inom landskapet Åland.

Föreslagen lydelse

Den som är medborgare i ett annat land än ett sådant som avses i 2 § och i 1 mom. och som uppfyller de krav som ställs i 2 § 1 mom. kan av social- och hälsostyrelsen beviljas tillstånd att vara verksam som provisor eller farmaceut i Finland på de villkor som social- och hälsostyrelsen bestämmer.

Social- och hälsostyrelsen kan på de villkor som den bestämmer bevilja en sådan medborgare i ett annat nordiskt land som uppfyller de krav som nämns i 2 § 1 mom. och som har rätt att vara verksam som farmaceut i något annat nordiskt land, rätt att vara verksam som legitimerad farmaceut inom landskapet Åland.

Denna lag träder i kraft den dag som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

4.

Lag**om ändring av 2 § lagen om utövande av optikeryrket**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 11 november 1960 om utövande av optikeryrket (429/60) 2 § 3 mom., sådant det lyder i lag av den 17 januari 1991 (70/91), samt

fogas till 2 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 17 januari 1991, nya 4 och 5 mom. som följer:

Gällande lydelse

Social- och hälsostyrelsen kan på ansökan och på de villkor som den bestämmer bevilja en person som är medborgare i ett annat nordiskt land och har rätt att vara verksam som optiker i något annat nordiskt land, rätt att vara verksam som legitimerad optiker inom landskapet Åland.

Föreslagen lydelse

2 §

Utöver vad som stadgas i 1 mom. beviljar social- och hälsostyrelsen på ansökan den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats, eller som på grundval av den utbildning han har genomgått någon annanstans har ett av en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet god-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

känt sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva optikeryrket och har en sådan yrkeserfarenhet eller har slutfört en sådan provotid eller genomgått ett sådant lämplighetsprov som social- och hälsostyrelsen eventuellt föreskriver eller bestämmer, rätt att vara verksam som legitimerad optiker. Sökanden skall tillställa social- och hälsostyrelsen de utredningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett beslut som gäller en sådan ansökan skall meddelas senast inom tre månader från det den utredning som gäller ansökan har inkommit. För lämplighetsprovet uppbärs avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten. Om yrkeserfarenhet, provotid och lämplighetsprov stadgas närmare genom förordning.

Den som är medborgare i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har avlagt en i 2 § 1 mom. nämnd examen eller en av social- och hälsostyrelsen godkänd motsvarande examen i utlandet och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper kan av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer beviljas tillstånd att vara verksam som optiker. Vad som i denna lag stadgas om finska medborgare som har utbildat sig till optiker i ett annat land tillämpas på motsvarande sätt på sådana medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vilka har utbildat sig i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Social- och hälsostyrelsen kan återkalla ett tillstånd enligt 2 mom., om skäl prövas föreligga.

Denna lag träder i kraft den dag som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

5.

Lag

om ändring av 1 a § lagen om utövning av tandteknikeryrket

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 a § lagen den 30 april 1964 om utövning av tandteknikeryrket (220/64), sådant detta lagrum lyder i lag av den 17 januari 1991 (67/91), som följer:

Gällande lydelse

1 a §

Social- och hälsostyrelsen kan på ansökan och på de villkor som den bestämmer bevilja en person som är medborgare i ett annat nordiskt land och har rätt att vara verksam som tandtekniker i något annat nordiskt land, i 1 § 1 mom. nämnd rätt att vara verksam inom landskapet Åland.

Föreslagen lydelse

1 a §

Utöver vad som stadgas i 1 § beviljar social- och hälsostyrelsen på ansökan den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått någon annanstans har ett av en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet godkänt sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva tandteknikeryrket och har en sådan yrkeserfarenhet eller har slutfört en sådan prøvotid eller genomgått ett sådant lämplighetsprov som social- och hälsostyrelsen eventuellt föreskriver eller bestämmer, rätt att vara verksam som sådan legitimerad tandtekniker som har införts i registret över legitimerade tandtekniker. Sökanden skall tillställa social- och hälsostyrelsen de utredningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett beslut som gäller en sådan ansökan skall meddelas senast inom tre månader från det den utredning som gäller ansökan har inkommit. För lämplighetsprovet uppbärs avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten. Om yrkeserfarenhet, prøvotid och lämplighetsprov stadgas närmare genom förordning.

Den som är medborgare i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har avlagt en i 1 § 1 mom. nämnd examen eller en av social- och hälsostyrelsen godkänd motsvarande examen i utlandet och har för uppgiften förutsatt kompetens som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper kan av social- och hälsostyrelsen av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer beviljas tillstånd att vara verksam som tandtekniker. Vad som i denna lag stadgas om finska medborgare som är utbildade till tandtekniker i ett annat land tillämpas på motsvarande sätt på medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vilka är utbildade i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Social- och hälsostyrelsen kan återkalla ett tillstånd som nämns i 2 mom., om skäl provas föreliggande.

Denna lag träder i kraft den dag som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

6.

Lag

om ändring av lagen om utövning av sjukvårdsyrke

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 1 § lagen den 31 oktober 1962 om utövning av sjukvårdsyrke (554/62), sådant detta lagrum lyder delvis ändrat genom lagar av den 30 mars 1979 och den 17 januari 1991 (375/79 och 68/91), samt

fogas till lagen en ny 1 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Behörig att antingen i annans tjänst eller såsom privat yrkesutövare utöva ett sjukvårdsyrke varom stadgas genom förordning är endast den som har avlagt föreskrivna kunskapsprov och som av social- och hälsostyrelsen har godkänts för införande i matrikeln över utövare av sjukvårdsyrke. Om utövning av läkar- och tandläkaryrket stadgas särskilt.

Kan för ovan i 1 mom. förutsatt uppgift vid sjukvårdsanstalt icke erhållas person, som har för uppgiften förutsatt utbildning, eller föreligger annan synnerlig orsak, kan sjukvårdsanstalten för uppgiften för viss tid, likväl för högst sju månader åt gången, anställa annan person som på grundval av sin i praktiken vun.

Social- och hälsostyrelsen kan på ansökan för införande i matrikeln över utövare av sjukvårdsyrke godkänna den som utbildats någon annanstans än i Finland och som med ett betyg från en hälsovårdsläroanstalt visar sin kompetens att utöva sjukvårdsverksamhet som motsvarar utbildningen.

Angående rätt för person, som erhållit sjukvårdsutbildning i något av de övriga nordiska

1 §

Behörig att antingen i annans tjänst eller såsom privat yrkesutövare utöva ett sjukvårdsyrke varom stadgas genom förordning är endast den som har avlagt föreskrivna kunskapsprov och som av social- och hälsostyrelsen har godkänts för införande i matrikeln över utövare av sjukvårdsyrke. Om utövning av läkar- och tandläkaryrket stadgas särskilt.

Utöver vad som stadgas i 1 mom. beviljar social- och hälsostyrelsen på ansökan den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att som självständig yrkesutövare utöva barnmorske- eller sjukskötaryrket, rätt att, antingen i annans tjänst eller som privat yrkesutövare, vara verksam som sådan utövare av sjukvårdsyrke som har införts i social- och hälsostyrelsens matrikel över utövare av sjukvårdsyrke. Den som är medborgare i en stat som

Gällande lydelse

länderna, att utöva sjukvårdsyrke i Finland må stadgas genom förordning.

Föreslagen lydelse

hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grundval av den utbildning han har genomgått i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i denna stat har tilldelats, eller som på grundval av den utbildning han har genomgått någon annanstans har ett av en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet godkänt sådant utbildnings- eller examensbevis eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva genom förordning stadgade andra sjukvårdsyrken, och har en sådan yrkeserfarenhet eller har slutfört en sådan prøvotid eller genomgått ett sådant lämplighetsprov som social- och hälsostyrelsen eventuellt föreskriver eller bestämmer, beviljas på motsvarande sätt av social- och hälsostyrelsen rätt att vara verksam som annan utövare av sjukvårdsyrke. Sökanden skall tillstå social- och hälsostyrelsen de utredningar som behövs för behandlingen av ansökan. Ett beslut som gäller en sådan ansökan skall meddelas senast inom tre månader från det den utredning som gäller ansökan har inkommit. För lämplighetsprovet uppbärs avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten. Om yrkeserfarenhet, prøvotid och lämplighetsprov stadgas närmare genom förordning.

Kan för en 1 mom. förutsatt uppgift vid en sjukvårdsanstalt inte erhållas en person som har för uppgiften förutsatt utbildning eller föreligger andra särskilda orsaker, kan sjukvårdsanstalten för uppgiften för viss tid, likväl för högst sju månader åt gången, anställa någon annan person som på grundval av sina praktiska erfarenheter eller andra omständigheter anses ha tillräckliga förutsättningar för att sköta uppgiften, om vikarien i sitt arbete direkt står under en sådan persons uppsikt som har minst den utbildning som fastställts för uppgiften i fråga.

Social- och hälsostyrelsen kan på ansökan för införande i matrikeln över utövare av sjukvårdsyrke godkänna den som utbildats någon annanstans än i Finland och som med ett betyg från en hälsovårdsläroanstalt visar sin kompetens att utöva sjukvårdsverksamhet som motsvarar utbildningen.

1 a §

Den som är medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har laglig rätt att självständigt utöva barnmorske- eller sjukskötaryrket i en stat inom Euro-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

peiska ekonomiska samarbetsområdet får, utan hinder av 1 §, temporärt utöva nämnda yrke sedan han har lämnat ett förhandsmeddelande till social- och hälsostyrelsen om att han tillhandahåller tjänster. I brådskande fall får meddelandet lämnas så snart som möjligt efter det att tjänsterna har börjat tillhandahållas. Närmare stadganden om detta meddelande och om temporärt tillhandahållande av tjänster utfärdas genom förordning.

Denna lag träder i kraft den dag som fastställs genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.
